

ΗΛΙΑΣ ΒΩΜΩΝ ὁ διάσημος γεωλόγος.

ΗΛΙΑΣ ΒΩΜΩΝ.

(1798—1874).

Ὁ διάσημος οὗτος γάλλος γεωλόγος ὁ ἐπικληθεὶς δημιουργὸς τῆς γεωλογίας, ἐγεννήθη τῷ 1798. Σπούδασας ἐν τῷ Πολυτεχνικῷ σχολεῖω τῶν Παρισίων ἀπέδειξε σπανίαν ἐπιμέλειαν καὶ εὐφυΐαν, ὥστε τριάκοντα καὶ δύο μόλις ἐτῶν διωρίσθη ἀρχιμηχανικός. Ἀποσταλεὶς δὲ εἰς Ἀγγλίαν μετ' ἄλλου τινὸς ἐπιστήμονος φίλου του, ἐδημοσίευσε μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του τὴν περιγραφὴν τῶν πρωτίτων μεταλλουργικῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἀγγλίας. Εἰργάσθη δὲ καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ γεωλογικοῦ χάρτου τῆς Γαλλίας, οὗ τινος μέρος ἐξετέθη ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῷ 1855 θαυμασθῆν. Ὁ χάρτης οὗτος ἔχει μῆκος 8 μέτρων, καὶ εἶνε δεῖγμα ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας.

Μέχρι τοῦδε ὁ Βωμὼν εἶχε διακριθῆ ἐπὶ φιλοπονίᾳ ἐκτάκτῳ, ἀκριβεῖ τοῦ καθήκοντος ἐκπληρώσει καὶ σπανία ὀξυνοίᾳ. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ συγκατετάχθη μετὰ τῶν πρωτίτων γεωλόγων, καταδείξας τὴν

ἡλικίαν τῶν σειρῶν τῶν ὄρεων καὶ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐμφανίσεως αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ Ἀκαδημία μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἤκουσε τῷ 1829 τὸ περὶ τούτου ὑπόμνημα, ἐν ᾧ ὁ νεαρὸς γεωλόγος ἀπέδειξε δι' ἀποδείξεων ἀκαταμαχῆτων ὅτι παλαιότεραι σειραὶ ὄρεων τῆς Γαλλίας εἶνε αἱ τῆς Χρυσῆς ἀκτῆς (Côte-d'Or), ἐν Βουργουνδίᾳ, ὅτι τὰ Πυρηναιὰ καὶ τὰ Ἀπένινα ἐσχηματίσθησαν μετὰ ταῦτα, καὶ ὅτι τὸ Λευκὸν ὄρος εἶνε ἔτι νεώτερον τούτων. Τὴν γνώμην ταύτην ἀπεδέχθησαν πεισθῆντες οἱ πρωτίστοι τῶν γεωλόγων, καὶ ἰδίως ὁ πολὺς Ἀραγὼν διέδωκεν αὐτὴν μετὰ πολλοῦ ζήλου, ὥστε μετ' ὀλίγον ὁ Βωμὼν εἶδε τὰς ἀνακαλύψεις αὐτοῦ κηθιερωθείσας ὑπὸ τελείας ἐπιτυχίας, καὶ τὸ ὄνομά του δεδοξασμένον.

Ἀδύνατον εἶνε νὰ περιλάβωμεν ἐνταῦθα ὅσα ὀφείλει τῷ Βωμῶν ἡ ἐπιστήμη. Σημειοῦμεν δὲ μόνον ὅτι συναθροίσας ἐπιμελῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν ὕλην ἐφ' ἧς ἔμελλε νὰ θεμελιώσῃ τὸ σύστημά του, ἐξήγαγεν ἐξ αὐτῆς διὰ τῆς ζωρᾶς φαντασίας του συμπεράσματα θαυμαστά, καὶ ἀδιάστως πρὸς τὴν Ἁγίαν Γραφήν

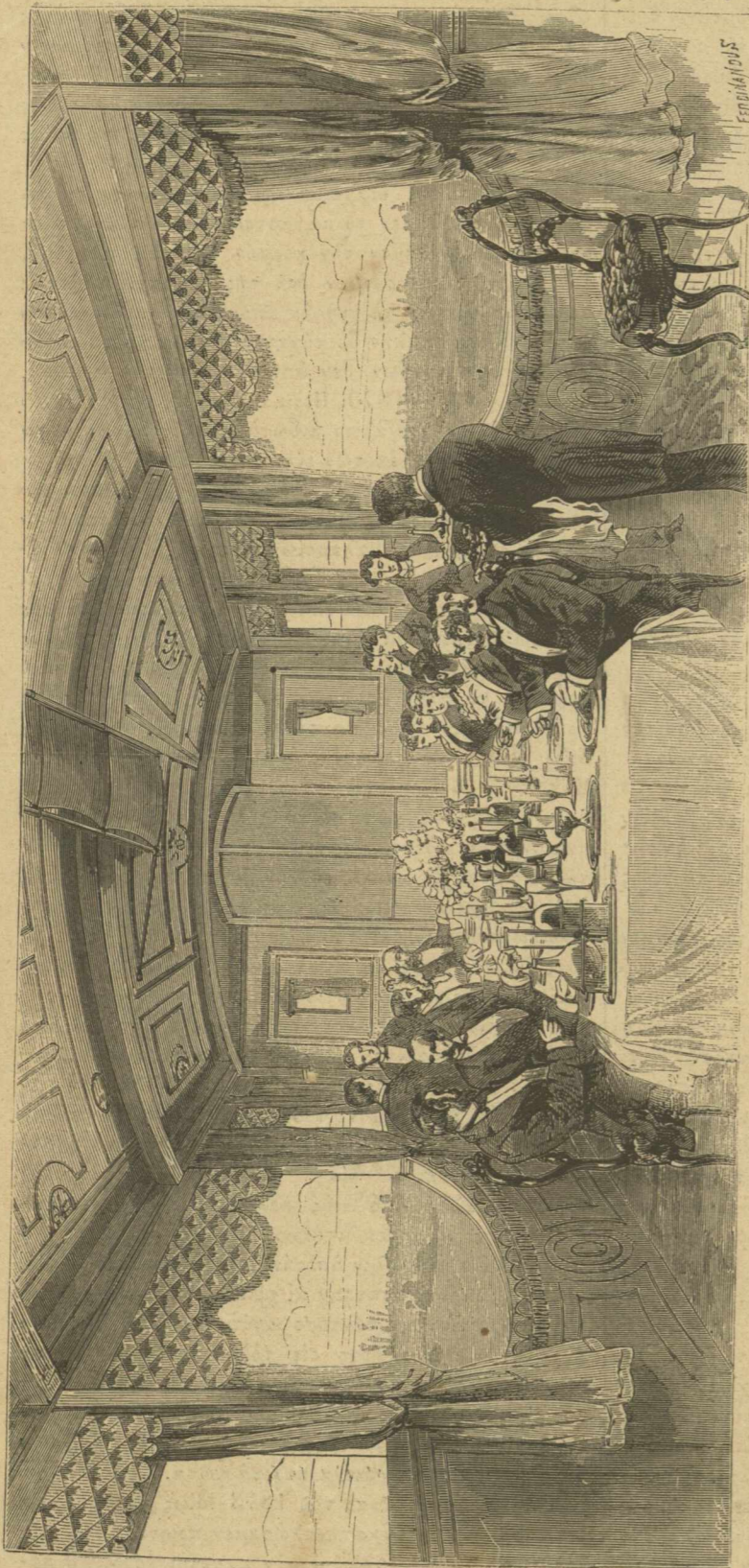
ἦσαν μάταιοι. Τὸ πλοῖον συνεκινεῖτο μετὰ τρισμεγίστων καὶ βαρυτάτων ὄγκων, ἀλλὰ δὲν ἐχωρίζετο ἀπ'

αὐτῶν. Πλήρεις ἀπελπισίας ἐφοβούμεθα μήπως χάσωμεν ἐνταῦθα καὶ τὸν δευτέρον χειμῶνα, ὁπότε οἱ

νησοειδεῖς ὄγκοι τοῦ παγετοῦ ὤθησαν ἡμᾶς εἰς χῶραν, ἣν οὐδέποτε ἐπάτησε ποὺς ἀνθρώπου. Τῇ δὲ 31 Αὐγούστου αἰφνης ἀνεκαλύψμεν ἐν τῇ οὐμίχλῃ ξηρὰν, 14 θαλάσσια μίλια μακρὰν ἀπὸ τοῦ βορρᾶ. Τὸ νότιον αὐτῆς μέρος ἀνῆκεν εἰς τὸν 80 βαθμὸν, συγχρόνως δὲ τότε πρῶτον εἶδομεν ὑψηλότατα ὄρη παγετοῦ. Θέλοντες καὶ μὴ θέλοντες, ἐφερόμεθα πρὸς τὴν ξηρὰν καὶ πάλιν ἐμακρυνόμεθα ἀπ' αὐτῆς· κατεβαίνομεν ἀπὸ τοῦ πλοίου καὶ περιπατοῦμεν ἐπὶ τῶν παγετῶν, ἀλλὰ πάλιν ἐπανηρχόμεθα φοβούμενοι τὸν θάνατον. Μῆνας ὀλοκλήρους ἐβλέπομεν τὴν ἀγνωστον γῆν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ πλησιάσωμεν. Περὶ τὰ τέλη ὀκτωβρίου ἐπλησιάσαμεν εἰς μίαν τῶν νήσων, αἱτινες ἐκείντο πρὸ τῆς ξηρᾶς. Ἀπὸ ὄγκου δὲ εἰς ὄγκον μεταπηδῶντες ἐφθάσαμεν εἰς αὐτὴν ὑπὸ τὸν βαθμὸν 79,54'. Ἐλεεινοτέραν νῆσον οὐδέποτε εἶδομεν τῇ ἀληθείᾳ· ἦτο ἔρημος ἀνθρώπων, ἐκαλύπτετο δὲ ὑπὸ λεπτοῦ παγετοῦ, μαρτυροῦντος ὅτι ὑπῆρχον ἐκεῖ ὕδατα κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας. Τὴν ὀνομάσαμεν δὲ χάραν Βελζέκ χάριν αἰσίου οἰωνοῦ.

Τῇ 22 ὀκτωβρίου ἠφάνισθη ὁ ἥλιος δευτέραν φοράν. Μετὰ μίαν δὲ ἐβδομάδα, κατὰ τὰς ὀλίγας ὥρας τοῦ λυκαυγυῶς, ἐποιήσαμεν διαφορὰς ἐκδρομὰς 40 θαλάσσια μίλια μακρὰν ἀπὸ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ συλλάβωμεν ἰδέαν τινὰ περὶ τοῦ σχήματος τῆς ἀκατοικήτου καὶ ἀγνώστου γῆς. Ἦτο ἄρα γε ἠπειρος ἢ συμπλεγμα νήσων; αἱ δὲ χιονόλευκοι κορυφαὶ ἦσαν ἄρα γε πραγματικοὶ παγετοί; Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ δώσῃ περὶ τοῦ

πάλιν δ' ἐφοβήθημεν μήπως ἔπρεπε νὰ μείνωμεν ἀργοὶ μέχρι τοῦ ἔαρος τοῦ 1874, καὶ τὸ δὴ χεῖριστον μήπως

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ ΑΜΑΞΑΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ. — 3. Ἐστιατόριον.

του θετικὴν ἀπάντησιν. Ἐν ᾧ δὲ ἠσυχολοῦμεθα νὰ λύσωμεν τὰς ἀπορίας ἡμῶν, ἐπῆλθεν ἡ πολικὴ νύξ,

Ἀριθ. 2. Αἴθουσα ἐποδοχῆς.

ἤθελον μᾶς ὀθήσει εἰς τὰ ὀπίσω οἱ βόρειοι ἄνεμοι. νύξ διήρκεσε μόνον 125 ἡμέρας, ἀλλ' ἄνευ τῶν φοβερῶν συμπίεσεων καὶ καταπίεσεων τοῦ παγετοῦ. Τὸ

Ἀριθ. 1. Κοιτῶν.

Ἡ δυστυχὴς μήτηρ πλκγωθεῖσα, ἐξέβαλε βρυχηθ-
μὸν πόγου καὶ ἀπελπισίας, προσεπάθησε νάπαλλαχθῆ,
ἀλλ' ὁ Χριστόφορος διὰ δυνάμεως ὑπερανθρώπου τὴν
ἐκράτησε, καὶ περιστρέψας αὐτήν, τὴν ἐστήριξεν ὀρ-
θίαν ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ τοίχου τοῦ ὄρους νά ἐκπνεύσῃ ἐκεῖ,
καὶ νά μὴ τον συμπαρασύρῃ εἰς τὴν ἄβυσσον πίπτουσα.

Μετὰ δύο λεπτὰ τῆς ὥρας τὰ πάντα ἦσαν τελειω-
μένα

Ἡ μήτηρ μου ἦτο γεγρά, καὶ ὁ χωρικὸς ἠτοιμάζε-
το νά τὴν ἐκδάρῃ, διότι τὸ δέμα της ἤθελεν ἐκείνος.
Τελειώσας τὴν ἰαπάνθρωπον ἐργασίαν του, ἐμβαίνει
εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ ἰδὼν ἐμὲ καὶ τοὺς ἀδελφούς
μου συνεσταλμένους καὶ τρέμοντας, ἠτοιμάσθη νά
μας δολοφονήσῃ· καὶ ἀμέσως ἀρπάσας τοὺς δύο ἀ-
δελφούς μου τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον, τοὺς ἔστειλε
νά εὗρωσι τὴν δυστυχῆ μητέρα των. Τὴν στιγμὴν δὲ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΑΡΚΤΟΥ.

καθ' ἣν ἤρπασε καὶ ἐμὲ καὶ ἠτοιμάζετο νά με σφά-
ξῃ, ἐμβαίνει κατὰ καλὴν μου τύχην ὁ Ἄνδρέας, καὶ
ἀκούσας τὰς γοερὰς κραυγὰς μου, τῷ εἶπε·

— Τί κάμνεις αὐτοῦ, Χριστόφορε; τάχα τί τὸ
ἄφελος ἂν τὰ σκοτώσῃς;

— Τί τὸ ἄφελος; . . . ἀμ' τὸ δέμα των νομίζεις
ἔτι θά το πετάξω;

— Χριστόφορε, σὲ παρακαλῶ δός με τοῦτο τὸ
μικρὸν καὶ μὴ το σκοτώσῃς . . Δός μὲ το καὶ νά εἶ-

μεθα ἴσα ἴσα, μὴ μου δώσῃς τὰς πενήντα δραχμὰς,
ὅπου ἔχω νά λάβω διὰ τὴν μητέρα του . . Τὸ παρα-
δέχῃσαι;

— Τὸ παραδέχομαι, ἀνεφάνησεν ὁ Χριστόφορος
περιχαρῆς. Τί ὀργή θεοῦ θά το κάμῃς τοῦτο τὸ ἀρ-
κουδάκι;

(Ἔπεται συνέχεια.)